

Draghi falder; hvem bliver den næste? Mere vigtigt: Hvad bliver det næste?

Den 14. juli 2022 (EIRNS) – Europas næstmest NATO-venlige statsoverhoved blev tvunget til at træde tilbage i torsdags, da hans regeringskoalition faldt fra hinanden på grund af befolkningens eksplosive vrede mod hans krigs- og sparepolitik. Italienerne gik i massevis på gaden og viftede med det nationale flag for at fejre Mario Draghis fald.

Draghi har aldrig været politiker, men blot en håndlanger, som gennem hele sin karriere har holdt sit løfte om at gøre "alt, hvad der skal til" for at forsvare den britiske krone og dens finansfolk. Denne generaldirektør for det italienske finansministerium, som solgte Italien i 1992 i forbindelse med Britannia-yacht-sammensværgelsen, denne spekulant fra Goldman Sachs, denne tidligere chef for Den Europæiske Centralbanks "kvantitative lempelser", der blev premierminister og håndhævede NATO's krig og sanktioner, er personificeringen af EU's "spekulanterne først!"-politik, som har ødelagt familier, industrier, landbrug og samfund i hele Europa i årtier.

Det er den samme politik, som City of London og Wall Street også har påtvunget USA.

Den tidligere russiske præsident Dmitry Medvedev vurderede Draghis tilbagetræden på passende vis. Han postede på sin Telegram-kanal en stribe billeder: Boris Johnson, Mario Draghi og en ukendt skygge med et spørgsmålstegn. https://t.me/medvedev_telegram/142

Mario Draghis politik er den samme EU-politik, som de hollandske landmænd modsætter sig med beslutsomhed og kreativitet, idet de kører deres traktorer, prydet med bidende, humoristiske paroler, i lange kolonner ned ad

motorvejene og ind i byerne, sprøjter gødning på politiets og politikernes hjem, når det er belejligt, blokerer fødevaredistributionscentre, og kræver at finansmændenes politik og enhver regering, der gennemfører den, smides ud. De tyske landmænd slutter sig nu til dem og ruller deres traktorer ud for at støtte dem. Det er nyt: fælles hollandsk-tyske protester mod EU's politik for "finanskapital før alt andet". Ligesom Draghis fald vil sådanne aktioner opmuntre andre i Europa – og snart nok også i USA.

På samme måde ses det forræderiske, imperialistisk USA, udformet af det "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien, der er kendt som "britisk hjerne og amerikansk muskelkraft", ikke længere som den almægtige overherre på verdensplan. Indiens centralbank meddelte mandag, at international handel finansieret i rupees nu er tilladt. London-dollareren er ikke længere den førende.

Præsident Biden er i øjeblikket i Sydvestasien med den hensigt at vise, som han og hans rådgivere gentagne gange uden forlegenhed har sagt, , at USA stadig er magtfuldt, for at imødegå den voksende russiske og kinesiske tilstedeværelse i regionen. Amerikanske, kinesiske og regionale observatører er alle skeptiske over for udsigterne for hans angivelige hensigt om at sætte gang i dannelsen af en antiiransk "Mellemøst-NATO"-militær alliance mellem USA, Golfstaterne og Israel (med Saudi-Arabien, der indvilliger i at pumpe mere olie ud i processen) på lørdag.

Denne skiftende, nye globale virkelighed er skildret på forsiden af det seneste nummer af Harper's Magazine, det næstældste magasin i USA. Overskriften er: "The American Century Is Over". Det "amerikanske århundrede" var mantraet for den anglofile Wall Street-fraktion, der var dedikeret til det forræderiske "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien.

Kampen går nu ud på at afgøre, hvad der skal erstatte dette

stinkende Wall Street-London-system.

Draghi er f.eks. ude; men vil han selv eller en ny "Draghi" komme tilbage som den næste italienske regering? Hvilken regering vil falde næste gang? Regeringen i Sri Lanka er faldet, og der er ingen synlig afløser. Hvilken regering kan fungere under de betingelser, hvor der er tale om et totalt økonomisk sammenbrud, hvor der ikke er noget brændstof, ingen medicin eller fødevarer til rådighed for befolkningen? Og hvor IMF kræver flere stramninger?

Spørgsmålet nu, mere end hvem der skal erstatte disse regeringer, er: Efter hvilke principper kan verdens suveræne nationer slutte sig sammen for at etablere et nyt system for internationale forbindelser, finansielle og økonomiske forhold, hvor samfund og mennesker kan trives?

Der tages skridt i retning af et nyt system, men indtil videre kun i små bidder. Rusland er ved at vise, at princippet om handel med varer mellem nationer på grundlag af langsigtede kontrakter til faste priser, hvorved det spekulative marked elimineres, fungerer til gensidig fordel for producent og forbruger. Kina tilskynder til, letter og koordinerer store regionale infrastrukturprojekter mellem nationer rundt om i verden omkring sit Bælte- og Vej-Initiativ.

Men disse skridt, hvor vigtige de end er, vil ikke sikre overlevelsen. Den kaskade af økonomisk sammenbrud i den transatlantiske region og store dele af udviklingssektoren skal stoppes. Freden vil udelukkende blive sikret med et helt nyt internationalt system, og den høje økonomiske vækst og de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at udrydde det oligarkiske spekulationssystem og dets ødelæggelser, vil kun kunne opnås med et helt nyt internationalt system. Udformningen af de principper, der er nødvendige for, at et sådant system kan fungere, var specialet for den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, som udarbejdede en række bøger om dette emne. Et sted at starte er at læse

hans bemærkelsesværdige dokument fra 1975, "IDB: How the International Development Bank Will Work". De centrale principper i dette værk blev for nylig genudgivet i Executive Intelligence Review; vi anbefaler, at man studerer dem. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html

De principper, som LaRouche skitserede i dette dokument og i et væld af andre skrifter, er sammenfattet i de otte foranstaltninger, der er skitseret i den underskriftsindsamling, som Schiller Institutet sender rundt internationalt: "Call for an Ad hoc Committee for a New Bretton Woods System". Udgangspunktet er det grundlæggende princip: "Vi må gøre mennesket til økonomiens højeste prioritet... Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder for alle mennesker på jorden."